

δ' — ὅτι ὁ πληθυσμὸς ὅλων τούτων τῶν νομῶν, συγκεραλαιώτη κατ' ἐπαρχίας ἡ κατὰ νομοὺς τὸν ἐπαρχιῶν καὶ δῆμων ἀναδείνει εἰς 1,043,153 πληθυσμὸν τῶν δήμων ἀφοῦ ἄπαξ καθιέρωσε στήλας εἰς αὐτὸν. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ συσσωρεύῃ τις ἀριθμοὺς, πρέπει καὶ αὐτοὺς ἔτι νὰ κατατάσσῃ μετά τινος ἐπιστημονικῆς τάξεως, καὶ διὰ συγκρίσεων νὰ καταδεικνύῃ τὴν αὔξησιν, τὴν μείωσιν καὶ τὴν ἀναλογίαν, ώστε ὁ περιεργός ἢ ὁ καταγινόμενος εἰς πολιτειαγραφικὰς ἐρεύνας νὰ ἔχῃ προγειρα τὰ γινόμενα.

Ο Πίναξ οὗτος, μεταξὺ τῶν ἄλλων στηλῶν, περιέχει καὶ στήλην παρατηρήσεων ἀλλ' αὐτοῖς μέχρι τέλους μένει λευκὴ. ἐνῶ αἱ κάτοικοι εἰσὶ πλήρεις ἀριθμῶν. Καὶ δῆμος ἦτο ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζωμεν πόθεν φέρεται προσῆλθον αἱ κατιώσεις τοῦ πληθυσμοῦ μερῶν τινῶν.

Ο δῆμος τῶν Ἀθηνῶν εἶχε τὸ 1855 ἑτοῖς 22 δημότας ὀλιγιστέρους τῶν τοῦ 1854. Πόθεν αὐτὴ ἡ ἐλλειψις; ἐκ τῆς χολέρας ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας; Ἐλλ' ἡ χολέρα ἐθέρισεν ἕτεροις τοῦ πλειστους· ἡσαν κάτοικοι ἄλλων δήμων ἢ ζένοι;

Τοιαύτας ἐλαττώσεις ἐλέπομεν καὶ εἰς ἄλλους δήμους, ὡς εἰς τὸν τῆς Λεβαδείας, Λακωνίας, Μετολογγίου, Παρατίας, Οἰνούσδος, Πατρῶν κ.λ. Ο Πίναξ δημως στικτὸς πόθεν προέκυψεν.

Ἀπαριθμῶν τὸν πληθυσμὸν τῶν δήμων (τοὺς δημότας ὑποθέτομεν) δὲν λέγει ὁ Πίναξ ἀν ἐν αὐτοῖς ἡπάργει καὶ πληθυσμὸς κτυπτός (population fluctuation) καὶ πόσος. Η ἐπισημιώτις αὕτη, εἰς τινὰς τούλαχιστον ἐξ αὐτῶν, ὡς εἰς τὸν τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ ψυχῶν. Ηειριώς, τῆς Ἐρμουπόλεως, καὶ τινῶν τοιούτων ἄλλων, ἦτο ἀναγκαῖα.

Ίδον ὁ πληθυσμὸς κατὰ νομόν. Περιεργείας δ' ενεκα παραβέτομεν καὶ τὸ τοῦ 1854, εἰς τὸ γενικὸν δὲ ἀδρεισμα καὶ τὸν πληθυσμὸν τεττάρων ἄλλων μέχρι τοῦ 1855, ἥτοι ἐντὸς 23 ἑτῶν, ἀπέκτητες ἐτῶν. Τὴν παράθεσιν ταύτην ὔρειτε νὰ προσθέσῃ 330,545 ψυχῶν, ὃ ἔστι δειπέντε πεντίκου χιλιάδο τὸ ἐλδίδον τὸν Πίνακας ὑπογραφεῖσον, ἢ κάν νὰ ἔχῃς κατ' ἑτοῖς.

	1854	1855
Κυκλαδες	139,483	139,337
Αρκαδία	125,654	126,860
Αχαΐα καὶ Ήλις	125,430	125,967
Αργολίς καὶ Κορινθία . .	108,886	109,477
Ακαρνανία καὶ Αιτωλία . .	101,911	101,578
Μετεωρία	99,856	100,757
Αττικὴ καὶ Βοιωτία . . .	94,814	95,229
Λακωνία	87,649	88,445
Φθιώτις καὶ Φωκίς . . .	86,950	87,676
Εύβοια	66,964	67,847
	1 037,297	1 043,153

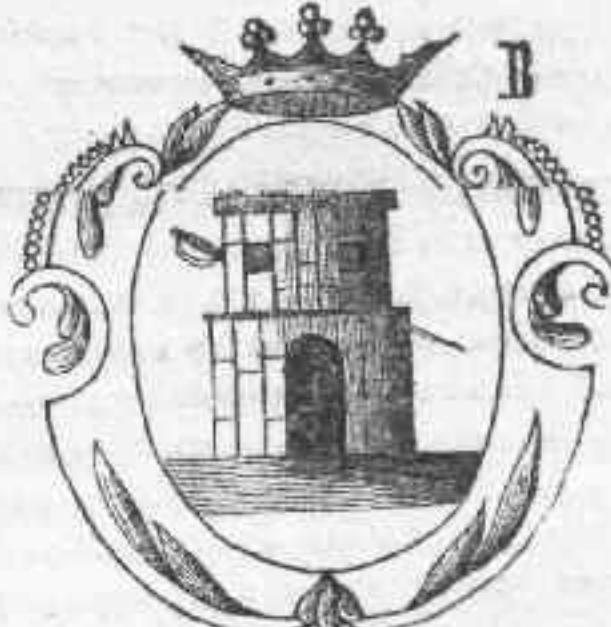
Ἐγένετο ἀρα αὔξησις κατὰ τὸ 1855 ἑτοῖς, 5856 ψυχῶν.

Τὸ μὲν 1821 ἑτοῖς, κατώκουν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι 673,616 χριστιανοί, τὸ δὲ 1832, 712,608, τὸ 1842, 853,003, καὶ τὸ 1852, 1,002,118.

Τὸ Ἑλληνικὸν λοιπὸν βασιλείου ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1855, ἥτοι ἐντὸς 23 ἑτῶν, ἀπέκτητες ἐτῶν. Τὴν παράθεσιν ταύτην ὔρειτε νὰ προσθέσῃ 330,545 ψυχῶν, ὃ ἔστι δειπέντε πεντίκου χιλιάδο τὸ ἐλδίδον τὸν Πίνακας ὑπογραφεῖσον, ἢ κάν νὰ ἔχῃς κατ' ἑτοῖς.

A

B

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΠΙΩΝ.

—ο—

Ἄλιον ὁ Συμμαρίπας (Lion Sommerive ἢ Sum-
merivus, α') δεινάριον (Lionello) νομίζειντα τὴν
θυγατέρα τοῦ Κόμπτος τῆς Κερκηληνίας, β') Νικο-
μαρίπα) ἔγινε τὴν καταγωγὴν ἐκ Λιγυσουαδόκης,
ἥλθεν ἐκ Βερώνης εἰς Πελοπόννησον, ὅπου ἐγκατείθη λαον, τὸν νομίζειντα τὴν θυγατέρα τοῦ Κόμπτος
τὴν θυγατέραν Γολιθέλην τοῦ Βιλχορθένου καὶ ἔστε
φαγακίσλου Βιζηλάκου, καὶ γ') Φαγακίσλου, προ-

χειροσύνητα Κάρδινάλιον. 'Ουτός τοῦ Λεωνίδου, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ τῶν ἐγχωρίων ἐμπειριῶν καὶ τῶν Τάσκαρες τούνομα, ἐνυμφεύθη τὴν Μαρίαν ἀπόγονον τοῦ Σανούδου Δουκὸς τοῦ Ἀρχιπελάγους, καὶ ἐλαῖνα εἰς προτέρα τὰς νήσους Πάρον καὶ Ἀντίκαρον ἐν ἀνηγορεύθη Κύριος. Οὔτε πάλιν ὁ υἱός αὐτοῦ Κορσίνος, νυμφευθεὶς ἐλαῖνα εἰς προτέρα τὴν νήσον "Ανδρονής ἀνηγορεύθη ὡσπάτως Κύριος. Τούτου οἱ διάδοχοι διετήρησαν τὴν κυρτορχίαν τῆς "Ανδρου μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Οθωμανῶν κατακτήσεως αὐτῆς ἢ οίκογενείᾳ δὲ ταύτη ἀνήκει τὸ ὑπὸ στοιχ. Λ'. οἰκότημον.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β', τῇ ἑξῆς Ισπανίας καταγόμενη οίκογενείᾳ δελένδα (Delenda).

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ.

Περιοδικοῦ συγγράμματος τῆς ἐν Ἀθήναις ιατρικῆς ἑταίριας.

—ο—

"Ἐκ τῆς κατωτέρω ἀγγελίας μανθάνομεν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ πρὸς καιρὸν διακοπεῖται ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος τῆς ἐν Ἀθήναις ιατρικῆς ἑταίρειας ὁ Ἀσκληπιός, ἐπαναλαμβάνεται. Χαρομεν δὲ περὶ τούτου τόσῳ μᾶλλον δσῷ τοιαῦτα συγγράμματα, τούτο μὲν διευκολύνοντα τὰς μελέτας τῶν σπουδαζόντων, τοῦτο δὲ διδοντα ἀφορμὴν πρὸς τοὺς ἡμετέρους λογίους νὰ ἐκθέτωσι καὶ ἐγγράφως τὰς περὶ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶξιν σκέψεις καὶ παρατηρήσεις αὐτῶν, τιμῶσι τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ αὐτῶν ἡ Εὐρώπη πληροφορεῖται δτι δὲν καταγινόμενα εἰς μόνον πολιτικὰς ἡ μᾶλλον προσωπικὰς ἔριδας, ἔριδας ἀπαισίας, καὶ δτι δ Ἐλληνικὸς νοῦς, καλλιεργούμενος μάλιστα καὶ χειραγγούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, διατηρεῖ τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἴκανότητα τοῦ νὰ ἐμβάτευῃ καὶ εἰς τὰ δυσκολώτερα ζητήματα.

"Ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς συστάσεως ἡ ἐν Ἀθήναις ιατρική ἑταίρεική ἐψηρίσατο τὴν ἔκδοσιν περιοδικοῦ συγγράμματος, ὁ Ἀσκληπιός, ἀναθεῖται τὴν σύνταξιν αὐτοῦ εἰς τέσσαρας τῶν συνεταιρίων. Η τῆς ἐπιστημονικῆς γλώσσης μόρφωσις καὶ τῶν ιατρικῶν ἀνακαλύψεων διακοίνωσις, πρὸς δὲ καὶ οὐκ ὄλιγας πρωτότυποι διατριβαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδε διασημοτέρων ιατρῶν, ἀξιον τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ἀ. ἐπιστημονικοῦ συγγράμματος διατηρεῖται εἰς τὸ σύγγραμμα "Ἡράτο δούτω καὶ ἡ πρὸς ἐποντας αἱ προσώπων καθηκότας ἡ πολιτικὰς δο. πάς ἐπιστημονικὰς ἔρευνας τάσις, καὶ πραγματικὴς περιέχουσας διατριβαὶ ἡ κοινοποιήσεις. πρόσδος τῶν ιατρικῶν γνώσεων ἐγένετο οὐ μὴν. Ἐκδίδεται δὲ ὁ Ἀσκληπιός κατὰ μῆνα εἰς

άλλα καὶ πολλαὶ τῶν ἐγχωρίων ἐμπειριῶν καὶ τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων ἡ ἔρευνα, τῶν ἐνδημιῶν καὶ τῶν εἰδικῶν νοσημάτων ἡ φύση; πρόγραμμα τῆς μελέτης τῶν ιατρῶν. Ἀλλ' οὐ σμικρὰς τὴν Ζητίαν ἐπήνεγκεν ἡ διακοπὴ τοῦ συγγράμματος, ἐν τῷ μάλιστα χρόνῳ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεταιρίων ἐπηνέγνετο, καὶ πολλοὶ συνάδελφοι, οἵ μὲν ἐν τῷ καθ' ἡμέρας Πανεπιστημίῳ, οἵ δὲ καὶ εν τῇ ἀλλαδαπῆ ἀριστα παιδευθέντες, διημέραις κοσμοῦσι τὸν κύκλον τῶν Ἀσκληπιόν, ἀπαντες πρὸς ἐπιστημονικὰς ἔρευνας δργῶντες. Ταῦτα συνιδωμένα τῇ ιατρικῇ ἑταίρια ἐν τῇ κατὰ τὴν 5 Ἀπριλίου ε. ε. συνεδρίασε, παρέηται ἀπεργήσας περὲ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐλόσεως τοῦ Ἀσκληπιού τὴν δὲ σύνταξην αὐτοῦ ἀνέθηκε τοῖς ΚΚ.

A. ΑΙΓΑΙΝΙΤΗ, Καθηγητὴς εἰδικῆς παθολογίας καὶ θεραπευτικῆς.

A. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΙΔΗ, Διευθυντὴ τοῦ διδακτικού μεταπολιτεύματος.

B. ΑΦΕΝΤΟΓΛΑΒΗ, Καθηγητὴς παθολογίας καὶ γενικῆς Ανατομίας.

S. ΚΡΙΝΩ, Φαρμακοποιῷ καὶ ιατροσυνέδρῳ.

E. ΞΥΔΗ, Επιειτρός τοῦ Βασιλικοῦ Στρατοῦ.

S. Κ. ΟΙΓΑΝΟΝΟΜΩ, μέλος ἀντεπιστέλλοντος πολλῶν ἑταίρων.

Δ. ΟΡΓΑΝΙΔΗ, Αντιπροέδρω τῆς ιατρικῆς ἑταίριας.

G. ΒΑΡΙΝΑΡΗ, Καθηγητὴς γενικῆς νοσολογίας καὶ θεραπευτικῆς.

Πεποιθότες οὖτοι, οὐ μόνον τῇ ἀριθμῇ τῆς ἑταίριας, ἀλλὰ καὶ τῇ συμπράξει ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ιατρῶν, ἐπιλαμβάνονται προβλήματα τοῦ ἔργου.

Συνδιὰ δὲ τῇ ἀποράστει τῆς ἑταίριας καταχωριζόμενονται εν τῷ Ἀσκληπιόν.

α'.) Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ιατρικῆς ἑταίριας.

β'.) Λί τῇ ἑταίρᾳ ὑποταλλόμεναι καὶ παρ' αὐτῆς πρὸς τύπωσιν ἐγκρινόμεναι ἐπιστημονικαὶ διατριβαίς.

γ'.) Λί ἀπειθείας πρὸς τοὺς συντάκτας ἀποστελλόμενας ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖται.

δ'.) Εποφίς τῶν ἐν τῷ ἀλλοδαπῇ ἐκδιδομένων ιατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν ἐργαστηρίων.

ε'.) Λί περὶ τὴν ιατρικὴν ἐν γένετ καὶ τὴν δημοσίαν ὑγείαν πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ αἱ τῶν παρ' ἡμῖν στρατιωτικῶν Νοσοκομείων καὶ θεραπευτικῶν ἐκθέσεις.

ζ'.) Λί ἐν Ἑλλάδι γινόμεναι μετεωρολογικαὶ καρτησίεις.

ζ'.) Γὰ περὶ τὴν φαρμακευτικὴν καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ιατρικὴν φαρμακευτικὰς ἐπιστήμας.

η'.) Βιολογικαρία ιατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ.

Λί πρὸς τοὺς συντάκτας περιπόμενας ιατριδαί, ἐπὶ μόνῃ τῇ αἴτηται τῶν συγγραφέων, ἐκδοθήσονται μετὰ τίνος διατριβῆς τοῦ λόγου, τούναντίου δὲ, ἀνεψιούδεμιᾶς μεταβολῆς. Τοῦ δὲ Ἀσκληπιού ἐπιστημονικοῦ συγγράμματος διατηρεῖται διατριβαὶ τοῦ οντος, ἀπαράδεκτοι νέδειξαν τὸ σύγγραμμα "Ἡράτο δούτω καὶ ἡ πρὸς ἐποντας αἱ προσώπων καθηκότας ἡ πολιτικὰς δο. πάς ἐπιστημονικὰς ἔρευνας τάσις, καὶ πραγματικὴς περιέχουσας διατριβαὶ ἡ κοινοποιήσεις. πρόσδος τῶν ιατρικῶν γνώσεων ἐγένετο οὐ μὴν. Ἐκδίδεται δὲ ὁ Ἀσκληπιός κατὰ μῆνα εἰς